

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 11C/4/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6625200365
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Červenková
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2025:6625200365.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, sudkyňou JUDr. Katarínou Červenkovou, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, C. XXXX/XX, XXX XX B., zast.: Advokátska kancelária JUDr. Gabriela Klátiková, PhD., s.r.o., Terézie Vansovej 446/8, 974 01 Banská Bystrica proti žalovanej: D. E., nar. XX.X.XXXX, F. XX/XXX, XXX XX F., zast.: JUDr. Róbert Lakatoš, advokát, AK so sídlom Daxnerova 5, 979 01 Rimavská Sobota, o odporovateľnosť právneho úkonu, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že darovacia zmluva o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k.ú. F., obec F., okres Lučenec, evidovaným na LV č. XX, vedenom Okresným úradom Lučenec, katastrálnym odborom, ktorá bola uzavretá medzi E. E., nar.: 27.06.1979, trvale bytom F. XX/XXX, XXX XX F., občan SR ako darcom a žalovanou D. E., nar.: 30.08.1984, trvale bytom F. XX/XXX, XXX XX F., občan SR ako obdarovanou, zaevidovaná Okresným úradom Lučenec, katastrálnym odborom pod zn. V-1356/2023, je voči žalobkyni n e ú č i n n á.

II. Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100% do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia, že právny úkon – darovacia zmluva, na základe ktorej žalovaná nadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. F., obec F., okres Lučenec, evidovaným na LV č. XX, vedenom Okresným úradom Lučenec, katastrálny odbor je voči nej neúčinná.

1.1. Žalobu odôvodnila tým, že žalovaná uzatvorila ako obdarovaná darovaciu zmluvu so svojim manželom E. E., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XX/XXX, XXX XX F. ako darcom. Predmetom darovacej zmluvy bol bezodplatný prevod vlastníckeho práva darcu na obdarovanú k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k.ú. F., obec F., okres Lučenec, evidovaným na LV č. XX, vedenom Okresným úradom Lučenec, katastrálnym odborom, ako CKN parc.č. 670/1 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 316 m², CKN parc.č. 670/2 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 50 m², CKN parc.č. 671 záhrada o výmere 528 m², rodinný dom so súp.č. XXX, postavený na CKN parc.č. 670/1 a garáž so súp.č. XXX, postavená na CKN parc.č. 670/2. Prevod vlastníckeho práva k vyššie špecifikovaným nehnuteľnostiam na základe darovacej zmluvy bol uskutočnený prostredníctvom návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, ktorý bol zaevidovaný pod zn. G./2023 zo dňa 21.06.2023 - v.z.78/23.

1.2. Žalobkyňa ďalej uviedla, že je veriteľom pohľadávky voči dlžníkovi - E. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XX/XXX, XXX XX F., priznanej na základe vykonateľného rozsudku Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 13C/21/2020 – 569 zo dňa 3.4.2023, v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co/67/2023 - 670 zo dňa 16.05.2024, právoplatný dňa 17.06.2024 a vykonateľný dňa 18.07.2024. Nakoľko dlžník - E. E. nespĺnil svoju povinnosť zaplatiť žalobkyni dlžnú sumu vo výške 9.963,75 € riadne a včas v zmysle vyššie uvedených rozhodnutí, podala návrh na vykonanie exekúcie.

Exekučné konanie bolo začaté dňa 29.10.2024 a je vedené H. A. D., súdnym exekútorom, Exekútorický úrad Zvolen, Francisciho 1044/6, 960 01 Zvolen, č. k. 17EX 756/2024.

1.3. Žalobkyňa uzavrela, že hoci má voči dlžníkovi - E. E. vymáhateľnú pohľadávku spočívajúcu v povinnosti dlžníka zaplatiť jej na úplné vyrovnanie zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 9.963,75 € v zmysle priložených rozsudkov, dlžník - E. E. právnym úkonom – darovacou zmluvou, predmetom ktorej je prevod vlastníckeho práva k vyššie špecifikovaným nehnuteľnostiam, uzavretou so žalovanou – svojou manželkou, preukázateľne zmenšil svoj majetok, pričom uvedeným konaním oslabil postavenie veriteľa - žalobkyne, čím túto ukrátil, navyše previedol svoj majetok na osobu jemu blízku, a to jeho manželku. Žalobkyňa týmto úkonom nebude môcť dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z takto prevedeného majetku, nakoľko z oznámenia exekútora zo dňa 13.11.2024 vyplývalo, že povinný (dlžník) nedisponuje žiadnym majetkom.

1.4. Žalobkyňa tiež doplnila, že k prevodu predmetného majetku došlo v čase, kedy bolo Okresným súdom Lučenec už rozhodnuté o povinnosti dlžníka zaplatiť žalobkyňi na úplné vyrovnanie zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva sumu 9.963,75 €, preto v nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti má za to, že sú splnené zákonné predpoklady na odporovanie právnemu úkonu – darovacej zmluvy, predmetom ktorej je prevod vlastníckeho práva k vyššie špecifikovaným nehnuteľnostiam a vyslovenia ich právnej neúčinnosti voči žalobkyňi.

2. Žalovaná vo vyjadrení sa k žalobe zo dňa 24.02.2025 uviedla, že nespochybňuje prevod vlastníckeho práva darovacou zmluvou, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Lučenec, katastrálnym odborom pod č. G./2023 zo dňa 21.06.2023, kedy jej darca E. E. daroval v pomere k celku v 1/1-ine do jej výlučného vlastníctva nehnuteľnosti vedené v katastri nehnuteľností u I. J. K., katastrálneho odboru pre okres Lučenec, obec F. a katastrálne územie F. na liste vlastníctva č. XX. Taktiež nerozporuje, že E. E. bola rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp.zn. 13C/21/2020 zo dňa 03.04.2023 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/67/2023 zo dňa 16.05.2024, právoplatným dňa 17.06.2024 a vykonateľným dňa 18.07.2024 uložená povinnosť vyplatiť žalobkyňi na úplné vyrovnanie zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 9.963,75 Eur v lehote do 30 dní od jeho právoplatnosti. Zakladá sa tiež na pravde aj tvrdenie žalobkyne, že pre vymoženie jej pohľadávky je proti E. E. ako povinnému vedené exekučné konanie na exekútorском úrade JUDr. Andrey Cimermanovej vo Zvolene pod č. 17EX 756/2024. V rámci exekučného konania sa exekúcia realizuje zrážkami zo mzdy povinného a tieto zamestnávateľ povinného poukazuje na účet exekútoriky.

2.1. Za právne irelevantné žalovaná považuje tvrdenie žalobkyne, že k prevodu majetku dlžníka E. E. malo dôjsť v čase, kedy už bolo Okresným súdom Lučenec rozhodnuté o jeho povinnosti zaplatiť žalobkyňi na úplné vyrovnanie zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 9.963,75 Eur a v tejto súvislosti poukazuje na to, že v spore o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva bývalých manželov E. bola prvým rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13C/21/2020 zo dňa 08.11.2021 žaloba žalobkyne o vyporiadanie BSM zamietnutá. Ani v poradí druhý rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13C/21/2020 zo dňa 03.04.2023 pritom ešte nebol exekučným titulom, nakoľko išlo o rozsudok súdu prvej inštancie, proti ktorému bolo prípustné odvolanie a ktoré aj bolo podané. Vzhľadom na charakter konania o vyporiadanie BSM a dvojinštančnosť súdneho konania, pohľadávka žalobkyne voči E. E. vznikla až rozhodnutím odvolacieho súdu.

2.2. V kontexte prebiehajúcej exekúcie proti povinnému E. E. a jej vykonávaniu zrážkami zo mzdy sa žalovanej javí byť vedome nepravdivým tvrdenie žalobkyne, že išlo o úmyselný prevod vlastníckeho práva s účelom vyhnúť sa uspokojeniu jej nároku, pričom z podanej žaloby vyplýva, že z prevedeného majetku nebude môcť dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky, mieniac tým zrejme spôsob vykonania exekúcie predajom nehnuteľnosti. Žalovaná je rozhodne toho názoru, že žalobkyňa nemá právny záujem na ňou požadovanom určení neúčinnosti darovacej zmluvy a v tejto súvislosti poukázala na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 590/2017 podľa ktorého „Ak všeobecné súdy postupujú tak, že rozhodnú o vecnej opodstatnenosti určovacej žaloby bez toho, aby dospeli k záveru o existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu, porušia tým základné právo na súdnu ochranu ďalšieho účastníka konania“.

2.3. V súvislosti s namietaným nedostatkom právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení a zjavnej nemožnosti postupu žalobkyne ako veriteľky E. E. podľa § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka, poukázala žalovaná aj na príslušné ustanovenia Exekučného poriadku (zákona č. 233/1995 Z.z.) ktoré vylučujú uspokojenie nároku žalobkyne ako oprávnenej v exekučnom konaní predajom nehnuteľnosti. V prvom rade poukázala na to, že nehnuteľnosti, ktoré jej E. E. daroval darovacou zmluvou, na základe ktorej bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností rozhodnutím o vklade Okresného úradu Lučenec, katastrálneho odboru č. V – XXXX/XXXX zo dňa 21.06.2023, sú zaťažené

záložným právom v prospech Všeobecnej úverovej banky, a.s., na základe záložnej zmluvy, vklad záložného práva do katastra na základe ktorej bol povolený rozhodnutím o vklade Okresného úradu Lučenec, katastrálneho odboru č. G./2019 zo dňa 11.09.2019. Podľa § 61q ods. 2 Exekučného poriadku pritom exekúciu na záloh možno viesť iba vtedy, ak oprávneným je záložný veriteľ alebo ak záložný veriteľ s exekúciou súhlasí. Je pritom nesporné, že žalobkyňa nie je záložným veriteľom a bez predchádzajúceho súhlasu záložného veriteľa, ktorým je Všeobecná úverová banka, a.s., žalobkyňa nemá právny záujem na ňou požadovanom určení. Ďalej žalovaná poukázala na § 63 ods. 4 prvej vety Exekučného poriadku, podľa ktorého exekúciu predajom nehnuteľnosti, v ktorej má povinný trvalý pobyt alebo prechodný pobyt podľa odseku 3, možno vykonať výnimočne na základe schválenia súdu, ak sú voči povinnému vedené viaceré exekúcie, v ktorých sa vymáhajú pohľadávky prevyšujúce v súhrne 2.000,- Eur a exekútor preukáže, že peňažná pohľadávka nemôže byť vymožená iným spôsobom, pričom povinný E. E. má prihlásený trvalý pobyt na adrese F., F. XX/XXX, teda v nehnuteľnosti, ktorá predstavovala predmet daru darovacou zmluvou. Proti povinnému E. E. je vedená len jedna exekúcia na exekútorskom úrade súdneho exekútora JUDr. Andrey Cimermanovej vo Zvolene pod č. 17EX 756/2024 a nie je tak splnená zákonná podmienka vedenia viacerých exekúcií a v rámci tejto exekúcie sa pohľadávka žalobkyne ako oprávnenej vymáha realizovaním zrážok zo mzdy povinného, čím nie je splnená podmienka prípadného vykonania predajom nehnuteľnosti.

2.4. Zo všetkých uvedených skutočností podľa žalovanej vyplýva, že žalobkyňa podanou žalobou nepreukázala, v čom by sa prípadným vyhovením žalobe o odporovateľnosť právneho úkonu zlepšilo jej právne postavenie a teda absentuje u nej naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Keďže v zmysle ustálenej judikatúry možno určovacej žalobe vyhovieť len v prípade preukázania naliehavého právneho záujmu, pričom samotná dôvodnosť skutkových a právnych tvrdení pre úspech v spore nestačí a žalobkyňa podanou žalobou nepreukázala ohrozenie uspokojenia svojho nároku, čím je absolútne popretý zmysel a účel odporovacej žaloby, sú potom dané zákonné dôvody na to, aby súd žalobu žalobkyne v celkom rozsahu zamietol. Pre prípad úspechu v spore si voči žalobkyňi uplatnila plný nárok na náhradu trov konania.

3. Žalobkyňa v replike zo dňa 17.03.2025 nesúhlasila s obsahom vyjadrenia žalovanej, poprela tvrdenia uvedené v predmetnom vyjadrení v celom rozsahu, považovala ich za účelové, zavádzajúce, právne nesprávne, bez akejkoľvek zákonnej podpory, pretože podľa ust. § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený. Podľa ust. § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka, odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať. Podľa žalobkyne akákoľvek argumentácia ohľadom času, kedy bola uzatvorená nesporná darovacia zmluva, je v tomto prípade irelevantná a výklad žalovanej predmetných ustanovení je nesprávny, nakoľko právny režim odporovateľnosti právny úkonom je časovo ohraničený práve v § 42a ods. 2 OZ, a to v posledných 3 rokoch. Tu je zrejme zákonná dôvodnosť podanej žaloby, nakoľko v čase prevodu predmetných nehnuteľností bol už Rozsudku OS LC sp. zn. 13C/21/2020 – 569 zo dňa 3.4.2023 vydaný.

3.1. Taktiež je podľa žalobkyne absolútne bezpredmetné a zavádzajúce tvrdenie žalovanej, že tu nedošlo k úmyslu ukrátiť veriteľa vzhľadom k tomu, že vo veci v tom čase nebolo rozhodnuté odvolacím súdom. V konaní o vyporiadaní BSM vedenom na tunajšom súde došlo totiž k vydaniu rozhodnutia už dňa 8.11.2021, ktoré bolo zrušené Krajským súdom v Banskej Bystrici zo dňa 28.9.2022 s vyslovením záväzného odporúčania ako má Okresný súd Lučenec postupovať, čiže už v tom čase bolo manželovi žalovanej, E. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XX/XXX, XXX XX F. zrejme, že mu vznikne povinnosť na výplatu v rámci vyporiadania BSM. Navyše Rozsudkom OS LC sp. zn. 13C/21/2020 – 569 zo dňa 3.4.2023 bol na túto povinnosť zaviazaný. Na základe uvedeného považuje žalobkyňa tvrdenia žalovanej ohľadom absencie úmyslu ukrátiť žalobkyňu za nepravdivé, pričom má za to, že práve z tohto titulu sa snažil pán E. E. zmenšiť svoj majetok, aby bol jeho prípadný záväzok voči žalobkyňi nevymáhateľný. Skutočnosť, že v exekučnom konaní sú zatiaľ vykonávané zrážky zo mzdy je daná práve z toho dôvodu, že nebol nájdený iný majetok na uspokojenie pohľadávky žalobkyne iným spôsobom, čo ale žalobkyňa namietala a s týmto nesúhlasila. Práve takto zistila, že sa pán E. zbavil úmyselne svojho majetku.

3.2. Žalobkyňa taktiež popiera tvrdenie žalovanej, že nemá naliehavý právny záujem na určení neúčinnosti daného právneho úkony voči nej, nakoľko je zrejmé, že toto je opäť účelové tvrdenie, a to vzhľadom na vykonané kroky manžela žalovanej, ktorý sa úmyselne zbavuje svojej povinnosti vyplatiť vyrovnací podiel na BSM, navyše tento vznikol z dôvodu existencie úverov, na ktorých časť bol zaviazaný predmetnými rozsudkami zaplatiť žalobkyni E. E., ktoré doteraz hradí výlučne žalobkyňa a do dnešnej doby jej tento neuhradil ani časť už zaplatených splátok, či zvyšnej dlžnej sumy. V predmetných konaniach bolo tiež preukázané, že na splácaní splátok úverov a kreditnej karty sa pán E. E. vôbec nepodieľa, a tým ponecháva túto povinnosť jedine na žalobkyni, ktorá za predpokladu, že prestane platiť pravidelné splátky, bude vyhlásená mimoriadna splatnosť celej zvyšnej sumy úverov a hrozí opäť exekúcia, tentokrát aj voči žalobkyni. E. E. sa pritom vyhýba povinnosti aj voči banke aj voči žalobkyni. Žalobkyňa sa pritom stará o dve maloleté deti, pričom v súčasnosti sa k nej prisťahovala aj jej plnoletá dcéra, ktorá ešte študuje a navyše jedno z mal. detí je ťažko zdravotne postihnuté, preto nemôže pripustiť možnosť vymáhania zvyšnej sumy úverov zo strany banky, ktoré E. E. neplatí ani voči banke, ani nehradí polovicu žalobkyni. Z tohto dôvodu je vymoženie sumy, na ktorú zaviazal súd E. E. naliehavé a nevyhnutné, pričom mesačné zrážky nepostačujú na úhradu dlhov, ktoré má aj pán E., a ktoré hradí výlučne žalobkyňa aj za neho. Z uvedeného dôvodu má žalobkyňa za to, že je preukázaný naliehavý právny záujem žalobkyne na tom, aby súd rozhodol v zmysle žalobného návrhu.

3.3. K tvrdeniu žalovanej, že súdny exekútor nemôže vykonať exekúciu iným spôsobom ako už vykonávanými zrážkami zo mzdy, žalobkyňa uviedla, že toto nie je pravdivé tvrdenie. Podľa Exekučného poriadku exekútor spravidla začína miernejšími spôsobmi (napr. zrážky zo mzdy a pod.). Ak sa dlh nevymáha dostatočne rýchlo alebo efektívne, môže prejsť na iné spôsoby vymáhania, vrátane predaja nehnuteľnosti. Podľa § 65 Exekučného poriadku, exekútor môže vykonať exekúciu v jednom exekučnom konaní aj niekoľkými spôsobmi. V prípade zjavného nepomeru vymáhanej povinnosti a hodnoty zabezpečeného majetku povinného, je exekútor po preukázaní dostatočného zabezpečenia vymáhanej povinnosti majetkom zo strany povinného a na jeho žiadosť, povinný odblokovať zabezpečený majetok v prevyšujúcej časti, preto zriadené prípadné záložné právo na predmetnej nehnuteľnosti v prospech banky nie je prekážkou vykonať exekúciu predajom nehnuteľnosti, nakoľko v takomto prípade exekútor postupuje v zmysle exekučného poriadku a uspokojuje všetkých veriteľov, navyše toto tvrdenie žalovaná nepreukázala žiadnym zákonným ustanovením, kedy by to bolo vylúčené, a teda toto nemôže byť a nie je na škodu oprávnenej, pričom už vôbec toto tvrdenie nemôže byť v neprospech žalobkyne, ktorá vyhovením žalobe zlepši svoje právne postavenie pri vymáhaní predmetnej pohľadávky.

4. Žalovaná prostredníctvom svojho advokáta v duplike zo dňa 28.03.2025 uviedla, že zotrúva na všetkých skutočnostiach uvedených vo svojom predchádzajúcom vyjadrení zo dňa 24.02.2025 v celom rozsahu a žalobu žalobkyne považuje za nedôvodnú. Naďalej je toho názoru, že prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v jej prospech nedošlo k úmyslu ukrátiť žalobkyňu ako veriteľku a taktiež trvala na tom, že vymáhateľná pohľadávka žalobkyne vznikla až právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13c/21/2020 zo dňa 03.04.2023 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/67/2023 zo dňa 16.05.2024, právoplatným dňa 17.06.2024 a vykonateľným dňa 18.07.2024. Podľa žalovanej nie je ani pravdivé tvrdenie žalobkyne, že už v čase vydania uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16co/4/2022 zo dňa 28.09.2022 malo byť jej manželovi E. E. zrejmé, že mu vznikne povinnosť na výplatu žalobkyne v rámci vyporiadania BSM. V čase rozhodovania odvolacieho súdu v konaní sp. zn. 16Co/4/2022 ešte nebolo jednoznačne zrejmé, ktoré záväzky súd prikáže žalobkyni a ktoré jej manželovi E. E. ako ani to, či tieto záväzky prikáže každému v jednej polovici alebo ich prikáže žalobkyni s tým, že na prípadné vyrovnanie podielov, ak žalobkyňa preukáže plnenie vo väčšom rozsahu, E. E. uloží povinnosť doplatiť peňažné plnenie. Od takéhoto názoru sa však odvolací súd podľa žalovanej odklonil v rámci odvolacieho konania vedeného pod sp.zn. 16Co/67/2023 a uložil E. E. povinnosť vyplatiť žalobkyni na úplné vyrovnanie zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 9.963,75 Eur v lehote do 30 dní od jeho právoplatnosti. Tvrdenie žalobkyne ohľadom snahy jej manžela E. E. zmenšiť svoj majetok a zapríčiniť tým nevymáhateľnosť pohľadávky žalobkyne považuje za subjektívne a ničím nepodložené a toto rozhodne popiera a práve opak je pravdou, pretože v rámci exekúcie vedenej proti povinnému pod č. 17EX 756/2024 sa pohľadávka žalobkyne ako oprávnenej vymáha realizovaním zrážok zo mzdy povinného. E. E. sa vyplateniu vyporiadacieho podielu žalobkyne nevyhýba a svoju vyživovaciu povinnosť voči deťom si riadne plní.

5. Súd vo veci konal a rozhodol na pojednávaní dňa 02.06.2025 v prítomnosti právneho zástupcu žalobkyne a právneho zástupcu žalovanej, ktorí zotrvali na doterajších písomných ako aj ústnych prednesov a pripojených listinných dôkazoch.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, vyjadreniami sporových strán, listinnými dôkazmi tvoriacimi súčasť spisu, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

6.1. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 13C/21/2020 - 356 zo dňa 08. 11. 2021 súd žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala vyporiadania BSM so svojím bývalým manželom E. E. súd zamietol, keď mal za preukázané, že medzi bývalými manželmi nezostal žiaden nevyporiadany hnutelný ani nehnuteľný majetok a predmetom vyporiadania by mali byť len pohľadávky a dlhy manželov. Keďže súd zhodnotil, že pohľadávky a dlhy nepatria do BSM a nevzťahuje sa na ne ustanovenie § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka, ale tieto sú osobitne upravené ustanovením § 853 Občianskeho zákonníka, súd žalobu o vyporiadanie BSM manželov zamietol.

6.2. Po odvolaní sa žalobkyne, Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 13C/21/20 - 356 zo dňa 08.11.2021 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko mal za to, že odvolanie žalobkyne bolo dôvodné, keďže aj pri spoločných dlhoch tvoriacich súčasť BSM je potrebné rozhodnutím súdu stanoviť podiel každého z manželov na spoločných dlhoch, t.j. upraviť vnútorné pomery medzi manželmi. Z tohto dôvodu majú podľa odvolacieho súdu aj bývalí manželia právny záujem na vyporiadaní spoločných dlhov a toto vyporiadanie má význam aj pre uplatnenie regresu jedného z dlžníkov zo spoločného záväzku podľa § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Neexistencia aktív preto nie je prekážkou, pre ktorú by nebolo možné priznať nárok žalobkyne, ktorá preukazuje, že plnila zo svojho na spoločný dlh. Odvolací súd tiež uviedol, že pokiaľ žalobkyňa v konaní preukazuje, že po zániku BSM plnila výlučne zo svojich prostriedkov, má právo na náhradu podľa zásad pre vyporiadanie BSM uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka a táto skutočnosť sa uvedie vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť určitú peňažnú sumu na vyrovnanie vyporiadacích podielov. Na základe odporúčania krajského súdu sa okresný súd v ďalšom konaní mal vysporiadať s námietkami žalobkyne a v novom rozhodnutí uviesť, ktoré záväzky prikazuje žalobkyne a ktoré žalovanému, či záväzky prikáže každému v 1-ici alebo ich prikáže žalobkyne. Na prípadné vyrovnanie podielov, ak žalobkyňa preukáže plnenie vo väčšom rozsahu, uloží žalovanému povinnosť doplatiť jej peňažné plnenie.

6.3. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec, sp.zn. 13C/21/2020 - 569 zo dňa 3. apríla 2023 (druhým v poradí), súd vyporiadal zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo manželov - žalobkyne A. E. a E. E., pričom vo výroku tohto rozsudku súd uložil E. E. aj povinnosť vyplatiť žalobkyňu na úplné vyrovnanie zaniknutého BSM sumou 9.963,75 Eur v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

6.4. Rozsudok Okresného súdu Lučenec, sp.zn. 13C/21/2020 - 569 zo dňa 3. apríla 2023 (druhý v poradí), bol po odvolaní sa E. E. potvrdený Krajským súdom v Banskej Bystrici dňa 16. mája 2024 a nadobudol tak právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 16Co/67/2023 - 670 dňa 17.06.2024 a vykonateľnosť dňa 18.07.2024.

6.5. Darovacou zmluvou zo dňa 02.06.2023 previedol E. E. ako darca na žalovanú D. E. ako obdarovanú, do jej výlučného vlastníctva v 1/1-ine, nehnuteľnosti evidované Okresným úradom Lučenec, katastrálnym odborom pre okres Lučenec, obec F., v katastrálnom území F., zapísané na LV č.XX ako: CKN parc.č. 670/1 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 316 m², CKN parc.č. 670/2 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 50 m², CKN parc.č. 671 záhradu o výmere 528 m², stavbu - rodinný dom súp.č. XXX, ktorý je postavený na CKN parc.č. 670/1 a garáž súp.č. 418 postavenú na CKN parc.č. 670/2. Vklad darovacej zmluvy do katastra nehnuteľností bol zaevidovaný pod č. V - 1356/2023 dňa 21.06.2023 – v. z. 78/23.

6.6. Podľa výpisu z LV č. XX pre katastrálne územie F., obec F., okres Lučenec, výlučnou vlastníčkou nehnuteľností: pozemku CKN parc.č. 670/1 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 316 m², pozemku CKN parc.č. 670/2 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 50 m², pozemku CKN parc.č. 671 záhrada o výmere 528 m² a stavieb - rodinného domu súp.č. XXX postaveného na parc.č. 670/1 a garáže súp.č. 418 postavenej na parcele č. 670/2 je v súčasnosti žalovaná D. E., V časti „C TARCHY“ je na vyššie špecifikované nehnuteľnosti zapísané záložné právo v prospech Všeobecná úverová banka a.s. Mlynské Nivy, 829 90 Bratislava č. V - 2387/2019 z 11.09.2019, v. z. 78/23.

6.7. Z upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 30.10.2024 súd zisťuje, že súdny exekútor JUDr. Andrea Cimermanová začala dňa 29.10.2024 exekúciu v prospech oprávnenej A. B., C. XX, B., v neprospech povinného E. E., F. XXX/XX, F., na vymoženie pohľadávky pre oprávneneho, istiny: 9963,75 Eur, súdne trovy: 949,99 Eur, vydanie poverenia: 25 Eur a trovy právneho zastúpenia v EX 284,27 Eur.

6.8. Z vyjadrenia súdnej exekútky JUDr. Andrey Cimermanovej o stave exekúcie zo dňa 11.04.2025 súd zisťuje, že v exekučnom konaní vedenom proti povinnému: E. E., v prospech oprávnenej: Andrea Feledy, vykonávanej na základe exekučného titulu: rozhodnutie súdu č. 13C/21/2020 zo dňa 03.04.2023, ktoré vydal Okresný súd Lučenec a poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré vydal Okresný súd Banská

Bystrica dňa 29.10.2024 pod č.k. 6124395368, bola ku dňu 31.03.2025 pohľadávka oprávneného vymožená vo výške 783,12 Eur. K vymoženiu pre oprávneného zostáva aj naďalej neuhradená suma vo výške 10.439,89 Eur. Súdna exekútorka ďalej v správe o stave exekúcie uvádza, že na základe exekučného príkazu zo dňa 04.12.2024, sú povinnému vykonávané zrážky zo mzdy zamestnávateľom povinného: PaletExpress s.r.o. IČO: 36380431, Moyzesova 7883/39, Zvolen, nakoľko výsledkom lustrácii majetkového stavu povinného nebol preukázaný žiadny hnutelný a nehnuteľný majetok povinného, z ktorého by bolo možné uspokojiť pohľadávku oprávneného. Povinný má aktívne účty vedené v peňažnom ústave Tatra banke a.s. Všeobecnej úverovej banke a.s., iné skutočnosti k exekučnému konaniu nie sú exekútorke známe.

7. Podľa § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkové právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

8. Podľa § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka, odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrať svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukraťený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukraťiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

9. Podľa § 42a ods. 3, písm. a) Občianskeho zákonníka, odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukraťený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a a) osobou jemu blízkou (§ 116 a 117).

10. Podľa § 42b ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo odporovať právny úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

11. Podľa § 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

12. Podľa § 116 Občianskeho zákonníka, blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne počítavala ako vlastnú ujmu.

13. Podľa § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Zb.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

14. Konanie, ktorým chce dlžník znemožniť alebo aspoň podstatne sťažiť veriteľovi možnosť dosiahnuť uspokojenie jeho pohľadávky, a to predovšetkým tým, že sa zbavuje svojho majetku, nie je v súlade so zákonom. Takýmto právny úkonom dlžníka môže veriteľ odporovať, t.j. môže sa domáhať žalobou na súde, aby súd vyslovil, že určitý právny úkon, ktorý urobil jeho dlžník (napr. uzavretie darovacej zmluvy s treťou osobou), je voči veriteľovi právne neúčinný. Určením právnej neúčinnosti právneho úkonu podľa § 42a Občianskeho zákonníka nastáva stav tzv. relatívnej bezúčinnosti dotknutého právneho úkonu. Odporovaný právny úkon zostáva aj naďalej platným právny úkonom, avšak v pomeroch účastníkov sa na neho hľadí tak, akoby nenastali jeho účinky. To, že odporovateľný právny úkon aj naďalej zostáva platným úkonom znamená, že vyvolal všetky predvídané právne následky, napr. prevod vlastníckeho práva, ale len v pomere medzi veriteľom a osobou, ktorá od dlžníka nadobudla majetok, sa na tento právny vzťah hľadí, ako keby k právnomu úkonu vôbec nedošlo a jeho účinky v tomto vzťahu nenastali (uznesenie NS ČR, sp.zn. 20Cdo/364/2002).

14.1. Inštitút odporovateľnosti v zásade slúži potrebám exekučného konania, nakoľko jeho účelom je umožniť veriteľovi, ktorý má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku, domáčať sa v exekúcii uspokojenia tejto pohľadávky z majetku, ktorý ušiel dlžníkovi v dôsledku jeho odporovateľného právneho úkonu. Rozhodnutím, ktorým súd odporovacej žalobe vyhovie, určí, že voči žalujúcemu veriteľovi, je dlžníkom urobený právny úkon, ktorý ukracuje uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky neúčinný. Je nevyhnutným podkladom na to, aby sa veriteľ na základe exekučného titulu vydaného

proti dlžníkovi, mohol domáhať nariadenia exekúcie postihnutím toho, čo odporovateľným (neúčinným) právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku.

15. Žaloba o určenie právnej neúčinnosti právneho úkonu podľa § 42a Občianskeho zákonníka (odporovacia žaloba), nie je určovacou žalobou podľa § 137 písm. c) CSP, a teda žalobca v konaní nemusí preukazovať naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Právo odporovať právnym úkonom sa v zmysle ustanovenia § 42b ods. 1, v spojení s § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka, uplatňuje žalobou o určenie právnej neúčinnosti právneho úkonu, ktorého právnym dôsledkom v prípade úspešného odporovania, je neúčinnosť takéhoto úkonu, ktorá nastáva až právoplatnosťou rozsudku, ktorým je žalobe vyhovie. Súd teda neurčuje existenciu alebo neexistenciu právneho pomeru, ale rozhoduje konštitutívne, keď vyhlasuje právny úkon za relatívne neúčinný. Odporovateľný právny úkon sa preto stáva neúčinným až v prípade, keď ho za neúčinný vyhlási súd. Vzhľadom na vyššie uvedené zdôvodnenie, súd námietky žalovanej týkajúce sa nepreukázania naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení považoval za nedôvodné, nakoľko žalobkyňa v prípade podania odporovacej žaloby, nie je povinná preukazovať naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

16. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že povinný E. E. ako darca, uzatvoril so žalovanou ako obdarovanou (manželkou, ktorá je v zmysle § 116 Občianskeho zákonníka blízkou osobou), darovaciu zmluvu, na základe ktorej daroval žalovanej nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k.ú. F., obec F., okres Lučenec, evidované na LV č.XX, vedenom Okresným úradom Lučenec, katastrálnym odborom, ako CKN parc.č. 670/1 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 316 m², CKN parc.č. 670/2 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 50 m², CKN parc.č. 671 záhrada o výmere 528 m², rodinný dom so súp.č. XXX, postavený na CKN parc.č. 670/1 a garáž so súp.č. XXX, postavená na CKN parc.č. 670/2. Rozhodnutím Okresného úradu Lučenec, katastrálneho odboru o povolení vkladu vlastníckeho práva, žalovaná nadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam dňa 21.06.2023. Uzavretím predmetnej darovacej zmluvy teda došlo k zmenšeniu majetku, resp. zbavenia sa majetku povinného E. E., čím povinný znemožnil žalobkyňi možnosť dosiahnuť uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky v prebiehajúcom exekučnom konaní.

17. Následne súd skúmal, či bola odporovacia žaloba podaná v trojročnej prekluzívnej lehote. Predmetom konania je odporovanie právneho úkonu - Darovacej zmluvy zo dňa 02.06.2023, ktorej vklad bol povolený dňa 21.06.2023. Vzhľadom na dátum podania žaloby, t.j. 26.01.2025 súd konštatuje, že žalobkyňa podala žalobu na súde včas, v rámci trojročnej prekluzívnej lehoty.

18. Čo sa týka vecnej legitímácie strán sporu, aktívna vecná legitímácia v konaní o neúčinnosť právneho úkonu prislúcha ktorémukoľvek veriteľovi, ktorý bol ukrátený právnym úkonom za predpokladu, že má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku.

18.1. Pojem vymáhateľná pohľadávka, ktorý používa zákon v ustanovení § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka je pojmom, ktorého výklad v súdnej praxi vyvolával časté problémy a nielen v tomto súdnom konaní, ale aj v rámci súdnej praxe bola nastolená otázka, či je potrebné podmieňovať úspešnosť odporovacej žaloby podľa ustanovenia § 42a a § 42b Občianskeho zákonníka, existenciou vykonateľného rozhodnutia (exekučného titulu), a či teda je možné stotožniť pohľadávku vymáhateľnú, s pohľadávkou vykonateľnou, teda pohľadávkou už opretou o exekučný titul. Táto otázka bola spornou aj v prebiehajúcom súdnom konaní, keďže obrana žalovanej spočívala najmä v konštatovaní nepreukázania naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, ktorú však súd vyhodnotil ako nedôvodnú a tiež v konštatovaní, že v čase, kedy došlo k prevodu vlastníckeho práva na žalovanú, neexistovala ešte vymáhateľná ? vykonateľná pohľadávka žalobkyne, teda neexistoval ešte exekučný titul, pretože rozhodnutie Okresného súdu Lučenec sp.zn. 13C/21/2020 - 569 zo dňa 3. apríla 2023 (druhé v poradí), ktorým súd vyporiadal zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo manželov a kde bola E. E. uložená povinnosť vyplatiť žalobkyňu, nenadobudol z dôvodu odvolania sa E. E. ešte právoplatnosť, a teda nebol v čase prevodu vlastníckeho práva na žalovanú exekučným titulom.

18.2. Uvedenou problematikou sa zaoberal Najvyšší súd SR v rozhodnutí z 23. decembra 1999, sp.zn.3Cdo/102/99, kde zaujal názor, že text zákona (§ 42a OZ) a v ňom uvedené prídavné meno „vymáhateľný“, nie je možné interpretovať tak, že právo veriteľa uplatniť odporovaciu žalobu, sa spája len s pohľadávkou priznanou vykonateľným rozhodnutím (exekučným titulom), ale tak, že ide o vymáhateľnú pohľadávku, teda takú, ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní. Následne sa však niektoré senáty Najvyššieho súdu SR nestotožnili s

právnym názorom vyjadreným v rozhodnutí z 23. decembra 1999, sp.zn. 3Cdo/104/1999, ktoré bolo publikované aj v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 3/2001 pod č. 44 (R 44/2001) a za správny považovali názor, podľa ktorého vymáhateľnou pohľadávkou je vykonateľná pohľadávka, t.j. pohľadávka priznaná veriteľovi vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, na základe ktorého možno nariadiť výkon rozhodnutia - exekúciu (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/253/2012 a 5Cdo/188/2010). Z dôvodu rozdielnosti právnych názorov Najvyššieho súdu SR, bola následne vec postúpená veľkému senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktorý si vyžiadal stanoviská ministra spravodlivosti SR, generálneho prokurátora SR, Právnickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave a Trnavskej univerzity v Trnave. Všetky oslovené inštitúcie sa v otázke interpretácie slovnej väzby „vykonateľná pohľadávka“ zhodne priklonili k názoru, že to môže byť aj pohľadávka, ktorú ešte nemožno vymáhať prostredníctvom exekúcie. V rozhodnutí Najvyššieho súdu sp.zn. 3Cdo/102/99, ktoré položilo základ ustálenej súdnej praxe dovolacieho súdu jeho uverejnením v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (R 44/2001) bolo teda správne vyslovené, že zákonnému pojmu vymáhateľná pohľadávka, zodpovedá taká pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní. Zhodný názor prezentoval Najvyšší súd aj v rozhodnutiach sp.zn. 2Obdo/69/2012 zo dňa 30.10.2013, 2Cdo/180/2013 zo dňa 30.10.2014, ako aj 4Cdo/198/2010 zo dňa 01.07.2012. K názorovému rozdielu teda došlo až uznesením Najvyššieho súdu sp.zn. 6Cdo/253/2012 zo dňa 17. decembra 2013, kedy pojem vymáhateľná pohľadávka bola týmto senátom interpretovaná ako vykonateľná pohľadávka. V tejto súvislosti Najvyšší súd SR v rozhodnutí 1VCdo/1/2022 zo dňa 17.05.2022 uvádza:

„...senát 6C opomína, že odporovateľnosť právnych úkonov je inštitút hmotného práva upravený v § 42a a v § 42b Občianskeho zákonníka a neúčinnosť právneho úkonu je hmotnoprávnym následkom ukracujúceho charakteru tohto konania. Len zo skutočnosti, že k uspokojeniu pohľadávky veriteľa dôjde až v exekučnom konaní, nemožno vyvodzovať záver, že vymáhateľnou pohľadávkou je pohľadávka vykonateľná. Nemožno opomenúť, že v prípade úspešnosti veriteľa v konaní o odporovacej žalobe, môže dôjsť k dobrovoľnému plneniu dlžníka (a teda dôsledkom nemusí byť výkon rozhodnutia - exekúcia). Niet sporu o tom, že účelom odporovacej žaloby je ochrana veriteľa. Interpretácia vymáhateľnej pohľadávky podľa judikatúry uvedenej v R 44/2001 nepochybne poskytuje veriteľovi širšiu ochranu, a to vo vzťahu ku všetkým dospelým pohľadávkam, než interpretácia senátu 6C.“ Na základe uvedeného, Veľký senát Najvyššieho súdu SR uzavrel, že vymáhateľná pohľadávka v zmysle ustanovenia § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka je pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať v základnom súdnom konaní.

18.3. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na českú judikatúru, napr. Najvyšší súd Českej republiky v rozhodnutiach Rč 27/2000, Rč 64/2002, Rč 12/2003 zdôraznil, že k tomu, aby žalujúci veriteľ bol vecne legitimovaný postačuje, aby jeho pohľadávka bola vymáhateľnou aspoň v dobe rozhodnutia o podanej odporovacej žalobe, a teda rovnako zákonný pojem vymáhateľná pohľadávka sa nespája s pojmom vykonateľná pohľadávka. Z hľadiska vecnej legitimácie na podanie odporovacej žaloby postačuje, aby pohľadávka voči dlžníkovi bola vymáhateľná aspoň v dobe rozhodnutia súdu o podanej odporovacej žalobe.

18.4. Napokon súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR IV.ÚS 475/2018-10 zo dňa 15.08.2018, podľa ktorého: „...právny úkon dlžníka je za podmienok uvedených v ustanovení § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka odporovateľný nielen vtedy, keď pohľadávka veriteľa bola vymáhateľná už v dobe, kedy bol úkon urobený, ale aj v prípade, že bol urobený skôr, než sa veriteľova pohľadávka voči dlžníkovi stala vymáhateľnou. Odporovacej žalobe možno vyhovieť vtedy, ak pohľadávka žalujúceho veriteľa bola vymáhateľná v dobe rozhodovania súdu. Napokon nie je vylúčené odporovať právnomu úkonu dlžníka, ktorý tento uzavrel práve s vedomím ukrátiť pohľadávku veriteľa, ktorá síce v čase urobenia tohto úkonu neexistovala, ale s ohľadom na všetky okolnosti veci v čase vykonania úkonu jej vznik dlžník očakával. Cieľom odporovacej žaloby je teda predovšetkým chrániť veriteľa pred takýmito úkonmi dlžníka, ktorými sa tento zbavuje svojho majetku s úmyslom neuspokojiť pohľadávku veriteľa.“

19. Existenciu vymáhateľnej pohľadávky žalobca súdu preukázal predložením právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Lučenec sp.zn.13C/21/2020 - 569 zo dňa 03.04.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 16C/67/2023 dňa 17.06.2024 a vykonateľnosť dňa 18.07.2024. Zároveň bolo súdu preukázané, že vymáhateľná pohľadávka žalobkyne ku dňu vyhlásenia rozsudku vo veci samej ešte uspokojená v celom rozsahu nebola, a to zo správy o stave exekúcie od JUDr. Andrey Cimermanovej.

19.1. Vzhľadom na vyššie uvedené právne názory najvyšších súdnych autorít súd uzatvára, že aj v tomto prípade námietka žalovanej o tom, že v čase prevodu nehnuteľností ešte nebola pohľadávka žalobkyne vykonateľnou, nie je právne relevantná, naopak sa súd stotožňuje s tvrdením žalobkyne o tom, že už aj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28.09.2022, ktorým došlo k zrušeniu prvého rozsudku Okresného súdu Lučenec, ktorý žalobu o vyporiadanie BSM zamietol, vyslovil záväzné odporúčanie, ako má Okresný súd Lučenec ďalej v konaní postupovať, pričom v bode 19.1. rozsudku výslovne uviedol: „v novom rozhodnutí okresný súd uvedie, ktoré záväzky prikazuje žalobkyni a ktoré žalovanému, či záväzky prikáže každému v jednej polovici alebo ich prikáže žalobkyni. Na prípadné vyrovnanie podielov, ak žalobkyňa preukáže plnenia vo väčšom rozsahu, uloží žalovanému povinnosť doplatiť jej peňažné plnenie“, teda už po tomto rozhodnutí odvolacieho súdu mohol dlžník s ohľadom na všetky okolnosti veci jej vznik očakávať a napokon bol druhým rozhodnutím Okresného súdu Lučenec na plnenie aj zaviazaný, pričom k odporovateľnému úkonu - prevodu nehnuteľností došlo až po vyhlásení tohto rozsudku prvostupňovým súdom.

19.2. Súd zároveň v tejto súvislosti dopĺňa, že už aj pred rozhodnutím okresného súdu o vyporiadaní BSM, existovala žalovateľná pohľadávka žalobkyne voči E. E., a to titulom regresného nároku spoludlžníka voči dlžníkovi, keďže splátky zo spoločných úverov uhrádzala po rozvode manželstva výlučne žalobkyňa (táto skutočnosť nebola spornou), čo napokon Okresný súd Lučenec vo svojom druhom rozhodnutí sp.zn. 13C/21/2020 - 569 zo dňa 03.04.2023 aj zohľadnil, keď prisúdil povinnosť splácať spoločné úvery na MasterCard aj Flexihypotéke, teda všetky pasíva zo zaniknutého BSM žalobkyni a E. E. uložil povinnosť vyplatiť žalobkyni vyrovnací podiel.

19.3. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že v čase uskutočnenia odporovateľného úkonu už existovala vymáhateľná pohľadávka žalobkyne voči dlžníkovi, ktorý zmenšil svoj majetok týmto odporovateľným právnym úkonom do takej miery, že to ohrozilo uspokojenie žalobkyninho nároku, teda došlo ku kvalifikovanému zmenšeniu majetku povinného.

20. Úmyslom ukrátiť veriteľa sa rozumie priamy úmysel, vedomie dlžníka, že svojim právnym úkonom ukracuje veriteľovu pohľadávku a jeho vôľa tak urobiť - vôľa vyhnúť sa svojej povinnosti veriteľovu pohľadávku splniť. Preukázanie úmyslu dlžníka je jednou z najdôležitejších aj najpodstatnejších otázok odporovateľnosti právneho úkonu. Preukázanie úmyslu dlžníka nie je podmienkou odporovateľnosti vtedy, ak druhou stranou sú osoby blízke dlžníkovi, v takomto prípade sa úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa predpokladá a závisí od osôb blízkych dlžníkovi, aby preukázali opak, t.j. , že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa nemohli spoznať ani pri náležitej starostlivosti.

20.1. V prejednávanej veci ide o prípad, keď namietaným právnym úkonom - darovacou zmluvou, bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorým došlo v posledných 3 rokoch medzi dlžníkom a osobou jemu blízkou - jeho manželkou. Uvedené zakladalo dôkaznú povinnosť žalovanej, ako blízkej osoby dlžníka, uniesť dôkazné bremeno na preukázanie tej skutočnosti, že úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa ani pri náležitej starostlivosti nemohla poznať. Jej procesnou povinnosťou bolo preto nielen tvrdiť, ale aj relevantným spôsobom preukázať, že ani pri náležitej starostlivosti nemohla vedieť o úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa, čo však žalovaná v konaní ani len netvrdila a už vôbec nepreukázala.

20.2. Keďže žalovaná titulom darovacej zmluvy nadobudla do svojho výlučného vlastníctva v rozsudku špecifikované nehnuteľnosti, je v konaní pasívne vecne legitimovaná, pretože dlžník žalobkyne E. E. urobil predmetný odporovateľný právny úkon a tým sa zbavil majetku s úmyslom ukrátiť uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky žalobkyne a to tým, že na žalovanú - svoju manželku, svoj jediný hodnotný majetok previedol, a teda žalovaná mala z uvedeného právneho úkonu prospieť.

21. Súd právne uzatvára, že predmetným odporovateľným úkonom, ktorý je platný, došlo v posledných 3 rokoch pred podaním žaloby k takému zmenšeniu majetku na strane dlžníka E. E., ktoré súčasne malo za následok, že žalobkyňa nemohla dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka, čo mal súd potvrdené zo správy o stave prebiehajúcej exekúcie od H. A. D., ktorá pristúpila k výkonu exekúcie spôsobom zrážok zo mzdy povinného, keďže žiaden iný hodnotnejší majetok dlžník nemá. Darovaním predmetnej nehnuteľnosti teda došlo zo strany E. E. k ukráteniu žalobkyne ako veriteľky, pričom k tomuto prevodu došlo úmyselne práve v čase, kedy bolo rozhodnutie tunajšieho súdu zo dňa 8.11.2021 zrušené Krajským súdom v Banskej Bystrici zo dňa 28.9.2022 s vyslovením záväžného odporúčania, ako má Okresný súd Lučenec postupovať, čiže už v tom čase bolo E. E. zrejme, že mu vznikne povinnosť na výplatu v rámci vyporiadania BSM a navyše Rozsudkom OS LC sp. zn. 13C/21/2020 – 569 zo dňa 3.4.2023 bol na túto povinnosť aj zaviazaný. E. E. v čase uskutočnenia prevodu vlastníckeho práva vedel, resp. mohol vedieť že bude zaviazaný k povinnosti vyplatiť určitú sumu z predmetných úverov, nakoľko tieto platila výlučne žalobkyňa, navyše, už pred týmto rozhodnutím

súdu, ktorým došlo k vyporiadanie BSM, mala žalobkyňa právo žiadať refundáciu uhradených splátok z úverov v občianskoprávnom konaní, teda mala žalovateľnú pohľadávku voči E. E..

21.1. Vymáhaná suma v exekúcii v zmysle exekučného príkazu je 13.787,01 EUR a táto suma je momentálne splácaná zrážkami zo mzdy vo výške niečo cez 100,-eur, čo je pri sume 13.787,01,-Eur neprimerané (takýto výkon exekúcie by trval minimálne 10 rokov, pričom garancia stáleho príjmu povinného nie je zaručená, čím by bola exekúcia zmarená) a práve týmto právnym úkonom výrazne ohrozil povinný aspoň čiastočné uspokojenie žalobkyninho nároku. Zároveň súd dopĺňa, že aj napriek skutočnosti, že k predmetným nehnuteľnostiam je zriadené záložné právo v prospech VÚB banka, a.s., je možné rozhodnúť v zmysle petitu žaloby, nakoľko táto skutočnosť nebráni vysloveniu neúčinnosti právneho úkonu za predpokladu, že sú splnené všetky zákonom vyžadované podmienky, preto bude až vecou súdneho exekútora postupovať v zmysle exekučného poriadku tak, aby bola pohľadávka žalobkyne čo najskôr vymožená, avšak vyhovením žalobe, žalobkyňa určite zlepší svoje právne postavenie pri vymáhaní predmetnej pohľadávky.

22. Záverom súd dodáva, že súhrnom všetkých uvádzaných skutočností mal súd za to, že v prejednávanej veci boli splnené všetky zákonom vyžadované podmienky pre úspešnú odporovateľnosť právneho úkonu a následne pre vyslovenie neúčinnosti právneho úkonu tak, ako sa toho žalobkyňa v podanej žalobe voči žalovanej domáhala, preto súd v plnom rozsahu žalobe vyhovel.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa zásad tzv. zásady úspechu a žalobkyni ako procesne úspešnej strane v konaní priznal plnú náhradu trov konania o výške, ktorej rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza 14 písomne.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.